

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/70/2016
Identifikačné číslo spisu: 1112010005
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1112010005.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 26. októbra 2016 v trestnej veci obvineného X. K., pre obzvlášť závažný zločin pokusu vraždy podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1 Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného X. K., ktoré podal prostredníctvom obhajkyne JUDr. Zuzany Csenkyovej, advokátky v Trnave proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. decembra 2015, sp. zn. 4To/116/2015, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 25. septembra 2015, sp. zn. 2T/1/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného X. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 29. septembra 2015, sp. zn. 2T/1/2012, bol obvinený X. K. uznaný za vinného v bode 1/ rozsudku z obzvlášť závažného zločinu pokusu vraždy podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2/ rozsudku zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 5. júla 2011 asi o 02.24 hod. pri barovom pulte, v bare pod veľkým toboganom pri Slniečnych jazerách v Senci, počas rozhovoru s poškodeným C. Q. vytiahol spod oblečenia pištoľ zn. ČZ, vzor 70, kal. 7,65 mm výrobného čísla Q., do zásobníka ktorej vložil najmenej dva náboje, zbraň nabil a z bezprostrednej vzdialenosti, bez predchádzajúcej výstrahy, jedenkrát vystrelil tesne nad pupkom do brucha poškodeného C. Q., čím mu spôsobil strelné poranenie dutiny brušnej so zakrvácaním do dutiny brušnej aj retroperitonea, zasahujúce tenké a hrubé črevo v oblasti sigmy a ľavej obličky, zranenie, ktoré si vyžiadalo dva životne zachraňujúce operačné výkony, bez neposkytnutia ktorých by došlo k smrti poškodeného a ktoré znalec z odvetvia súdneho lekárstva vo svojom posudku hodnotil ako ťažké, s priamym ohrozením života, ktorého liečenie práceneschopnosťou pretrváva doposiaľ,

2/ hoci nie je držiteľom oprávnenia na držbu a nosenie strelnej zbrane presne nezisteného dňa v lete 2011 si od nezistenej osoby kúpil pištoľ zn. ČZ, vzor 70, kal. 7,65 mm výrobného čísla Q. so zásobníkom a 5 ks nábojov, ktorú u seba v mieste trvalého bydliska v B. a inde prechovával do 5. júla 2011, kedy ju

použil na spáchanie skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby.

Za to bol obvinenému X. K. uložený podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona; § 36 písm. l/, § 38 ods. 3 Trestného zákona; § 39 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s použitím § 48 ods. 5 Trestného zákona ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona obvinenému X. K. uložil aj trest prepadnutia veci, 1 ks pištole zn. ČZ vzor 70, kal. 7,65 mm výrobného čísla Q. s príslušným zásobníkom uloženú na oddelení správnej služby Okresného riaditeľstva Policajného zboru Senec.

Proti rozsudku podal obvinený odvolanie čo do výroku o treste.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 15. decembra 2015, sp. zn. 4To/116/2015, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného X. K. zamietol.

Obvinený X. K. podal 28. marca 2016 dovolanie samostatným písomným podaním. Prostredníctvom obhajkyne podal dovolanie doručené Okresnému súdu Bratislava I 1. augusta 2016 proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 25. septembra 2015, sp. zn. 2T/1/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 15. decembra 2015, sp. zn. 4To/116/2015, z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku dovolateľ uviedol, že rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I ako i Krajského súdu v Bratislave nie sú preskúmateľné a riadne odôvodnené, čím mu bolo odopreté právo riadne argumentovať prostredníctvom obhajcu na tvrdenia uvedené v rozsudku okresného a krajského súdu. V rozsudku okresného súdu chýba bližšia argumentácia k uloženému trestu. Obvinený poukázal na to, že v uvedenom konaní mu bola povolená obnova konania, z čoho vyplýva, že pôvodne uložený trest (s použitím asperačnej zásady) bol neprimerane prísny. Obvinený uviedol, že pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život, bol netrestaný, nedopustil sa ani priestupku. Porušenie práva na obhajobu videl aj v tom, že súd tendenčne a zaujato posudzoval jeho osobnosť, nevyhodnotil objektívne podmienky uloženia miernejšieho trestu. V ďalšom obvinený dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tdo/9/2015, ktorým mu bola povolená obnova konania v časti o výške trestu a spôsobe jeho výkonu. Obvinený tvrdí, že existovali dôvody pre zníženie trestu až o 90 %. Podľa názoru obvineného prokuratúra nemala záujem opraviť len chybný výrok o treste ani nemala záujem eliminovať nepriaznivý dopad asperačnej zásady na výšku trestu. Prvostupňový súd nepravdivo konštatoval aj neexistenciu podmienok v zmysle § 39 Trestného zákona. Potreba riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva.

K dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku - rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, obvinený uviedol, že sa k skutku v podstate nepriznal. Za priznanie by sa podľa jeho názoru mohli považovať odpovede na otázky podľa § 333 ods. 3 Trestného poriadku, na ktoré odpovedal „áno“. Očakával od toho zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Takéto zníženie sa dalo dosiahnuť len v konaní o dohode o vine a treste, na ktorú obvinený pristúpil. Podľa obvineného nebola dodržaná zásada ústnosti. Súd smie na hlavnom pojednávaní prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané. Súd prvého stupňa nepostupoval podľa § 2 ods. 10 a ods. 11 Trestného poriadku.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku obvinený videl v tom, že oba konajúce súdy vychádzali z nesprávnych skutkových zistení. Namietal aplikáciu dohody o vine a treste, pretože súd môže rozhodovať o obsahu dohody o vine a treste len ako celku, na základe § 334 Trestného

poriadku. Nemôže rozhodovať o samostatných častiach. Tým, že okresný súd rozhodoval len o časti - o treste, porušil ustanovenie § 232 ods. 3 Trestného poriadku. Rovnako zákon porušil aj krajský súd, ktorý obnovu konania povolil. Podľa názoru obvineného, v konaní po obnove konania sa musí pokračovať zákonným spôsobom. Podľa § 404 ods. 2 Trestného poriadku, ak súd zrušil právoplatný rozsudok, ktorý bol vyhlásený na základe dohody o vine a treste, vždy vráti vec prokurátorovi do prípravného konania. Obvinený uviedol, že jeho dovolanie smeruje aj proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1 Tos/75/2015, z 25. augusta 2015. Súdom mu bol uložený neprimerane vysoký trest vo výmere 14 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku a zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/1/2012, z 25. júna 2015 (správne má byť 25. septembra 2015) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave (správne má byť Krajského súdu v Bratislave) sp. zn. 4 To/116/2015, z 15. decembra 2015. Navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal príslušnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň žiadal, aby predmetnú trestnú vec po vrátení veci prerokoval a rozhodol senát v inom zložení, prípadne aby bola vec rozhodnutá iným súdom toho istého druhu a stupňa.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava, ktorý v jej písomnom vyhotovení z 23. augusta 2016 uviedol, že oba konajúce súdy vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu. Súdy sa zákonným spôsobom vysporiadali aj s právnym posúdením veci. Rozhodnutia náležite odôvodnili. Trest odňatia slobody uložený obvinenému X. K. prokurátor považuje za zákonný a spravodlivý. Dovolanie podané obvineným považuje za nedôvodné a špekulatívne, preto ho navrhol odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku) za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd pripomína, že dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. V konkrétnom prípade však musí vždy prevažovať záujem zákonnosti rozhodnutí a postupu konania, ktoré právoplatnému rozhodnutiu predchádzalo, nad záujmom na stabilite a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Tak tomu bude iba pri zásadných a podstatných vadách, pre ktoré nemôže napadnuté rozhodnutie obstáť, pretože by to bolo ohrozením zákonného a spravodlivého rozhodnutia. Preto možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, musia byť nutne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštitúcia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Trestného poriadku, pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Trestného poriadku) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ odmietnuť.

Pokiaľ ide o dovolanie obvineného X. K., tak tu je potrebné v prvom rade uviesť, že tam uvádzané

dôvody sú v podstate len zopakovaním toho, čo menovaný uvádzal počas odvolacieho konania (t.j. dovolanie obsahovo zodpovedá jeho skoršej obhajobe).

Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolanie smeruje predovšetkým k pôvodne uzavretej dohode o vine a treste a naň nadväzujúcich rozhodnutí.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu je popri prezumpcie nevinu jedným z najdôležitejších základných práv osôb, proti ktorým sa vedie trestné konanie. Hlavným účelom tohto práva garantovaného čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky je dosiahnutie spravodlivého súdneho rozhodnutia. Ide o právo, ktoré je nielen v záujme trestne stíhanej osoby a na jej prospech, ale je tiež v záujme demokratického štátu, založeného na úcte k právam a slobodám človeka a občana.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného charakteristické pre to ktoré štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní však samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

V posudzovanej veci obvinený uvedený dovolací dôvod uplatnil s tým, že rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I ako i Krajského súdu v Bratislave nie sú preskúmateľné a riadne odôvodnené, čím mu bolo odopreté právo riadne argumentovať prostredníctvom obhajcu na tvrdenia uvedené v oboch rozhodnutiach. V rozsudku okresného súdu chýba bližšia argumentácia k uloženému trestu, nebolo použité ustanovenie § 39 Trestného zákona.

Najvyšší súd k týmto výhradám obvineného z obsahu predloženého spisového materiálu zistil, že proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1 Trestného zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Obvinenému bol opatrením sudcu pre prípravné konanie 8. júla 2011 ustanovený obhajca JUDr. Miroslav Bogdalík. V konaní o obnove konania obvinený udelil 28. júla 2014 plnomocenstvo na zastupovanie JUDr. Petre Bočkayovej a 20. apríla 2015 splnomocnil na zastupovanie v obnove konania JUDr. Zuzanu Csenkyovú. Obhajcovia uplatňovali procesné práva obvineného počas celého trestného konania.

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 27. marca 2012, sp. zn. 2T/1/2012, uznal obvineného za vinného už z uvedených trestných činov na základe schválenej dohody o vine a treste a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov. Uvedený rozsudok sa stal v ten istý deň právoplatným a vykonateľným, pričom obvinený písomným podaním z 2. marca 2015 požiadal o obnovu konania z dôvodu, že mu bol trest uložený s použitím asperačnej zásady s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL ÚS 106/2011.

Uznesením Okresného súdu Bratislava I z 22. mája 2015, sp. zn. 6Nt/4/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 20. augusta 2015, sp. zn. 1Tos/75/2015, bola povolená obnova konania v prospech obvineného X. K.. Zároveň bol zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 27. marca 2012, sp. zn. 2T/1/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť v ten istý deň vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Boli zrušené aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V obnovenom konaní bolo umožnené obvinenému a prokurátorovi uzavrieť dohodu o vine a treste v

zmysle § 255 ods. 3 Trestného poriadku (č.l. 493, zápisnica z hlavného pojednávania z 25. septembra 2015). Obvinený, obhajca a krajský prokurátor nemali záujem takúto dohodu uzavrieť. Po povolení obnovy konania prvostupňový orgán bol viazaný právnym názorom vysloveným v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1 Tos/75/2015, z 20. augusta 2015, vo vzťahu k uloženiu trestu a spôsobe jeho výkonu (pôvodný rozsudok zostal právoplatný vo výroku o vine).

V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. marca 2015, sp. zn. 2 Tdo/9/2015, z ktorého vyplýva, že ak dôjde k splneniu podmienok pre schválenie dohody o vine a treste a súd na jej základe uzná vinu a uloží trest, niet dôvodu v neskoršom konaní, po zrušení výroku o treste v predpísanom konaní, ak je nevyhnutné opraviť len chybný výrok o treste, spochybníť celú pôvodnú dohodu o vine a treste.

Ďalej treba zdôrazniť, že dovolací súd nepreskúmava primeranosť trestu, pokiaľ bol uložený v rámci zákonom ustanovenej sadzby, teda neskúma trest z hľadiska iných hmotnoprávných ustanovení (§ 34 ods. 3 až 5 Trestného zákona), než tých, ktoré určujú rozsah trestnej sadzby. Z tohto titulu teda nemožno uplatniť ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku a pri dovolacom prieskume je možné vo vzťahu k výroku o treste (z hľadiska jeho druhu a výšky) použiť len dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku ako podľa špeciálneho ustanovenia.

Ak teda dovolateľ opakovane namieta neprimeranosť uloženého trestu, nie je možné na podklade tejto okolnosti výšku právoplatne uloženého trestu, nevybočujúceho z rámca zákonom ustanovenej sadzby, preskúmavať.

Námietka obvineného o tom, že malo byť použité zmierňovacie ustanovenie je výhradou o neprimeranej prísnosti uloženého trestu. Túto však možno použiť len ako odvolací dôvod a nie ako dôvod dovolania. Preto spomenutá námietka nenapĺňa žiadny dovolací dôvod. (Stanovisko č. 5 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky 1/2011.) Ako už bolo uvedené, výška trestu je v dovolacom konaní revidovateľná len vtedy, ak bol trest uložený mimo zákonom ustanovenej sadzby.

V posudzovanom prípade bol uložený trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby. Uložený trest je zákonný a správny. Dovolací súd nepovažuje za relevantné tvrdenia sťažovateľa o tom, že mu bol uložený nezákonný trest, ktorý nebol výsledkom postupu podľa § 34, § 36, § 38, § 39 Trestného zákona (námietky sťažovateľa týkajúce sa nedostatočného zhodnotenia pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností). Argumentácia sťažovateľa v tomto smere je postavená na špekulatívnom základe.

Vo vzťahu k námietke nedostatočného odôvodnenia rozhodnutí súdov nižších stupňov, ktoré obvinený namietal, je treba uviesť, že dovolací súd nepovažoval rozhodnutia súdov nižších stupňov za také, ktoré by v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva nezodpovedali požiadavkám kladeným na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Tieto dali odpoveď na všetky relevantné otázky, teda na všetky tie, ktoré mali význam pre rozhodnutie v prejednávanej veci. Preskúmané rozhodnutia v plnom rozsahu spĺňajú kritériá dostatočného odôvodnenia v zmysle § 168 Trestného poriadku. Najvyšší súd pripomína, že dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 371 ods. 7 Trestného poriadku).

Najvyšší súd nezistil žiadne pochybenia, pokiaľ ide o právo obvineného na obhajobu, preto sú námietky obvineného neopodstatnené.

Existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku obvinený videl v tom, že rozhodnutia súdov sú založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Predovšetkým poukázal na to, že dohodu o vine a treste uzavrel len preto, aby dostal nižší trest. Súdy po povolení konania neskúmali otázku viny, iba trestu. Súdy mali prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli pred nimi vykonané. (Neboli vykonané dôkazy v súvislosti s vinou.)

Uvedený dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď rozhodnutie súdu je založené na

dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom, prípadne na dôkazoch, ktoré neboli získané zákonným spôsobom.

Najvyšší súd podčiarkuje, že v obnovenom konaní obvinený a prokurátor nechceli uzavrieť dohodu o vine a treste. K otázke právoplatnosti viny dovolací súd sa zmienil už vyššie.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súdy obidvoch stupňov pri vykonávaní dokazovania vo vzťahu k trestu) postupovali v súlade so zákonom a v tomto smere im nie je čo vytknúť. Najmä Krajský súd v Bratislave otázku uloženia trestu podrobne odôvodnil na str. 5-7 uznesenia, s ktorým odôvodnením sa aj dovolací súd stotožňuje.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku naplnený nebol.

Čo sa týka namietaného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, obvinený jeho porušenie videl v nesprávnom skutkovom zistení, v nesprávnom uplatnení inštitútu dohody o vine a treste a konania súdov po povolení obnovy konania.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd konštatuje, v konaní po povolení obnovy konania, kedy sa rozhodovalo len o treste sa už v dôsledku uzavretia dohody o vine a treste neskúmala otázka viny, pretože táto bola právoplatná.

V rámci toho dovolacieho dôvodu je teda vylúčené uplatňovanie námietok proti skutkovým zisteniam pre ich nesprávnosť alebo neúplnosť, či už v dôsledku nevykonania potrebného dokazovania alebo nesprávneho hodnotenia dôkazov. Vo vzťahu k zistenému skutku možno namietat iba to, že tento mal byť posúdený ako iný trestný čin, resp. že skutok nevykazuje znaky žiadneho trestného činu.

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok, resp. skutky, z ktorých bol obvinený uznaný vinným, boli v skutkovej vete rozsudku vymedzené tak, aby zodpovedali znakom skutkovej podstaty príslušných trestných činov.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestných činov, z ktorých bol obvinený právoplatne uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Zistený skutkový stav bol správne právne kvalifikovaný, pretože obvinený X. K. svojím konaním naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu pokusu vraždy podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1 Trestného zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Vzhľadom na uvedené, ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku naplnený nebol.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania vecí odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil opodstatnenosť obvineným uplatnenej dovolacej námietky z pohľadu žiadneho dovolacieho dôvodu, a preto nemohol inak, ako dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.